

magt. Underretsfagsførerne have i Grunden albrig havt saadanne Fuldmægtige, fordi de overhovedet ikke have havt faste Fuldmægtige, idet deres Forretninger ikke have været af saa stort Omfang, at de kunde holde saadanne. Nu er det kun Stillingen som fast Fuldmægtig, at Lovgivningen vil give nogen Betydning med Hensyn til Rettelse i Afgang til Sagsførervirksomheden, og det troer jeg med god Høie; thi netop i den faste, stadige, regelmæssige og virkelige Forretningsudførelse ligger der en Garanti, men derimod ikke deri, at man nu og da, af og til og i specielle Forhold tilfældigviis er bleven brugt til Fuldmægtig, uden at man igrøvrigt har været særlig udbannet for denne Virksomhed. Jeg troer derfor ikke — hvorved jeg dog for Dieblisset nærmest udtaler min egen Mening —, at der er Grund til at følge Forslagsstillerne i dette Stykke; jeg for mit Bedkommende nærer Betænkelighed ved at gjøre det. — Det andet Endringsforslag, der af de samme Medlemmer er stillet til samme Paragraph, gaaer ud paa, at Ordet „stadigt“ skal udgaae. Jeg har tænkt mig, at dette Endringsforslag var fremkommet af Belymring for, at en tilfældig Afbrydelse i Løbet af de 3 Aar skulde være en Hindring for at opnaae Afgang til Sagsførervirksomhed, saaledes at f. Ex. En, som havde været Fuldmægtig i 2 Aar, men saa i $\frac{1}{2}$ Aar havde været forhindret derfra, og derefter atter været Fuldmægtig i 1 Aar, ikke skulde kunne siges at have været stadig Fuldmægtig i tre Aar. Hvis dette har været de ærede Forslagsstilleres Tanke, saa har Forslaget fra deres Standpunkt havt god Begrundelse; men jeg troer ikke, at det er Lovforslagets Mening, at de tre Aar skulle være nashrudte tre Aar; der fordres kun at Bedkommende i tre Aar skal have havt Virksomhed i den her omhandlede Egenkab, men ikke at have havt det i tre paa hinanden følgende Aar uden nogen Afbrydelse. Saaledes troer jeg, at det efter Udkastet maa opfattes, ligesom dette vistnok ogsaa er den høitærede Ministers Mening. Hvis Ordet „stadigt“ udelades, troer jeg, at man vil komme ind i en anden Vanstuelighed; jeg har nemlig ved at læse Ordet „stadigt“ tænkt mig, at der derved skal opnaaes en Visshed for, at Bedkommende har

været virkelig Fuldmægtig, har opnaaet virkelig Forretningsdygtighed og praktisk Øvelse, og at han ikke blot i Ny og Næ har givet sig af med Forretningerne, hvilket ikke giver nogen som helst Garanti; og de ærede Forslagsstillere ville dog vel ikke række Haanden til, at dette skulde gjøres til et Spilfægteri, saa at det saae ud, som om man vilde tage Skindet af en saadan praktisk Fordannelse for gode Værer og ikke brød sig om, at den savnede Virksomhed. Jeg maa altsaa ogsaa fraraade dette Endringsforslag.

Justitsministeren: En Udtalelse af den ærede Ordsfører bibragte mig den Tro, at jeg ikke har udtalt min rigtige Mening i et Punkt, som dog ikke er uvigtigt, og det er derfor, at jeg skal tillade mig atter at uleilige det høie Thing med nogle Ytringer. Den ærede Ordsfører udtalte sig, som om han antog, at jeg havde tttret den Formening, at der igjennem den foreslaaede nye Paragraph skulde komme en stor Tilgang til Sagsførerstanden, som om jeg havde villet lægge Vægt paa, at Bommen derved aabnedes for Mange. Dette har ikke været og har ikke kunnet være min Tanke; jeg føler mig tværtimod overbevist om, at der i de Embedsstillinger, der ere nævnte i Forslaget, under ordinaire Forhold kun vil være yderst Faa, som ville føle sig kaldede til at træde ind i Sagsførerstanden. Ja, naar der indtræffer saadanne Begivenheder som de, der have sendt os en heel Deel Embedsmænd tilbage fra en afftaaet Provinde, eller naar der ved en Omorganisation indtræffer et større Antal Afstedigelser af saadanne Embedsmænd, saa kan der muligviis være flere Dommere, som kunne have Tilhøielighed til at træde ind i Sagsførerstanden; men under ordinaire Forhold troer jeg som sagt ikke, det vil være Tilfældet. Forsaa vidt Loven altsaa kun gjaldt for de nuværende Forhold, saa vilde der ganske vist være Mindre mod den at sige i denne Henseende; de Faa, som under ordinaire Forhold ville have Tilhøielighed til at træde ind i Standen, ville ganske vist blive en aldeles forsvindende Størrelse. Udvalget har derimod vistnok tænkt paa ganske andre Mænd end dem, jeg nærmest har tænkt ville komme ind gjennem denne Bestem-